

Orðaskifti um oljuvinnu

Oddagrein

Í HESUM døgum verður seinasta hond ella nærur tað lögð á frágreiðingina, sum Oljuráðleggingarnevndin hevur lovað at lata landsstýrinum um ikki so langa tíð. Henda frágreiðing skal gera upp støduna í sambandi við ynskið um eina komandi oljuvinnu í Føroyum og hon skal gera nakrar niðurstøður um, hvussu farast kann skilabest fram næstu árin. Júst í hesi vikuni hevur Ráðleggingarnevndin tí eisini sitað á fundi í Vágum.

Í útvarpinum í vikuni eftirlýsti formaðurin í Felagskommununi í Vágum einum orðaskifti um oljuvinnuna og her serstakliga, hvussu vit brynja okkum út til eina slíka vinnu og hvussu vit forða fyrri teimum negativu avleiðingunum.

VIT kunnu ikki annað enn taka fult undir við hesum ynski. Tí tað er ómetaliga umráðandi, at vit ikki leggja til brots í hesi nýggju verð, uttan at hava gjørt okkum heilt greitt, hvat tað er vit fara inn í og hvat vit vilja.

HERFYRI segði formaðurin í Oljuráðleggingarnevndini í samrøðu við Sosialin, at roknað má við meiri orðaskifti, tá teirra frágreiðing er liðug og kemur til umrøðu í landsstýri og á tingi. Vit hava her í blaðnum roynt at leggja fram upplýsingar um bæði fyrimunir og vansar við eini komandi oljuvinnu og hava roynt at givið lesarunum innlit í, hvat hetta er fyrri ein nýggj verð, hvørjar avbjóðingar hon gevur okkum osfr. Sjálvandi er hetta eisini ein rættiliga spennandi tíð, tí fortreytin fyrri í heila tikið at kunna tosa um eina oljuvinnu, er, at tað finst olja í undirgrundini og um henda kann gerast til lönandi framleiðslu. Tað í sjálvum sær vil tí vera ein týðandi partur av upplýsingini. Men sum tað varð sagt í samrøðu við eitt umboð fyrri Mærsk í blaðnum í gjár, so er tað ikki minst tíðin, meðan leitað verður, sum kann fáa týðing fyrri búskapin. Og tað er um somu tíð vit eiga at gera okkum greitt, hvat vilja vilja, um so er at olja verður funnin.

VIT føroyingar mugu til at gera okkum greitt, hvat vit vilja við eini oljuvinnu og vit mugu til at seta okkum sjálvum teir relevantu spurningarnar og royna at svara teimum, áðrenn vit fara út og seta okkum til samráðingarborðið við oljurisarnar, sum eru jú fyrst og fremst hugsa um egnan profitt. Hvussu eru vit fyrri at samráðast og hvørjar treytir ætla vit at seta? Hvussu ætla vit at stýra hesi vinnu, soleiðis at hon kemur øllum samfelagnum til góða og soleiðis at hon ikki rennur hetta samfelagið mentanarliga og menniskjansliga um koll! Tað skal vera okkara vón, at fleiri og fleiri siga sína hugsan um hetta álvarsmál. Og at politikarar taka tað so mikið í álvara, at teir fylgja við og kunna seg við allar smálutir í sambandi við hesa nýggju vinnu. Sosialurin fer í hvussu er at halda fram við viðgerð síni av hesum evni.

Sosialurin

Viðmerking

Sandurin í Sandágerði

Øll munnu vera samd um, at sandurin, fossurin og ósin í Sandágerði, ikki um at tala próstagarðurin við sínum stóra urtagarði, er eitt tað sjáldsamasta og vakrasta staðið í okkara býi. Her hava náttúra og tað menniskjaskapaða funnið so sera væl saman, at tann lógarfesta friðingin mátti koma. Kanska kom hon ov seint, tí í dag kunnu vit halda, at hús áttu ongantíð at verið byggt undir vegnum oman til Argjadrúna. Men gott var tað í øllum førum, at friðingin kom.

Tey seinnu árin, og serliga eftir at nýggjur sandur varð lagdur afturat, er sandurin í Sandágerði vorðin eitt fríðarpláss hjá havnarfólki og fólki av Argjum. Har eru næstan altíð børn og foreldur at siggja, og er ein frílova við sól, so fyllest hann beinanvegin við fólki.

Tíverri hendi tað, at tann nýggi sandurin legði seg so við og við sum eina byrging fyrri ósan, og áarmunnan, sum hevði ligið nærri

Argjalandinum, máaði seg meira og meira inn undir gøtuna undir próstagarðinum og heilt norður í bakkan undir bønnum. Hetta gjørdi, at garðurin undir gøtuni stóð til at leypa, men tað sum kanska verri var: Tað var næstan ikki komandi longur av gøtuni og niður á sandin, hjá ungum kanska, men ikki hjá tilkomnum og eldri fólki.

Nakað mátti gerast við at tryggja garðir og gøtuna, og tað er tað arbeiðið, sum farið varð undir herfyri. Og tá ið nú maskinan var á sandinum, so var næsta hugskotið, at vit áttu at roynt at brúkt nakrar tímar til at vita, um tað bar til at beina ána aftur í sína gomlu legu. Kann vera, at tað ikki letur seg gera, og kanska fer uppgangur avstætt aftur við tí, men nokur fyrítaka var tað so ikki at royna, tá ið nú umstøður vóru.

Tormóður Dahl, verkfrøðingur, fínt í blaðnum at hesum arbeiði. Hann ger

vart við teir stóru steinarnar undir fossinum, og nevnið serliga um »Navnasteinin«. Eg havi spurt og fingið at vita, at teir stóru steinarnar eru óskaladrar, men at nakað av tí vanliga, leysa áargrótnum er flutt úr hylinum og lagt sum verju til at beina ána frá garðinum. Arbeiðið er ikki liðugt, og er tað so, at nakað er gjørt skeivt, so skulu vit royna at rétta tað aftur beinanvegin. Og tað eigur aftur at bera til at

leypa stein av steini tvørtur undir fossinum. Hetta hevur ikki borið til tey seinastu nógvu árin, ivaleyst tí at fossurin sjálvur hevur flutt onkran stein í áarføri.

Vit skulu ansa væl eftir Sandágerði. Longu nú ber til at koma niður á sandin sum fyrr, og tað eru fleiri, sum hava fegnast um tað. Átlanin er eisini at hampa um ókið norðan fyrri urtagarðin og seta upp beinkir og kanska eitt borð. Men varislig má tað gerast, tí hetta er uppi í tí finasta, vit eiga. Eg eri púra samd í tí, at býráðið hevur eina stóra ábyrgd her.

B. v.,

Lisbeth L. Petersen,
býráðsformaður

E.S. Býráðið veit einki um, at filmurin »Barbara« skal taka nakað upp í Sandágerði. Tað hevur í øllum førum einki sum helst at gera við hetta arbeiði á sandinum.

Lesarabrøv

Vandamikil skrivning um mentan

Í seinastu blaðnum hevur tjak tikið seg upp um okkara mentan og hvat er mentan. Rithøvundurin Ólavur í Beiti hevur lagt fyrri við at undrast á, hvi eitt nú Óli Petersen stendur á figgarlógini fyrri mentunnavrik. Í seinasta innleggi Ólavs, verður eisini sáddur íva um frálika yrkjaran Róa Patursson, hóast hesin ikki er nevndur við navn.

Tey flestu, sum hava áhuga fyrri mentan, kunnu skjótt gerast samd um, at teir sum sita á almenna peningakassanum, ikki geva mentanini tann ans í krónum og oyrum, sum hon hevur uppiborið.

Men skrivningin hjá Ólavi í Beiti er vandamikil, tí hann hevur nú dittað sær slóða fyrri, soleiðis at fólk nú kunnu siga hvat er mentan og hvat er ikki. Ólavur

hevur við einum pennastroki kveistrað ein heilan støtt av blaðteknarum burtur av mentunarpallinum, tí skemt er ikki mentan.

Eg dugi illa at siggja munin á, tá ein blaðtekniari roynir at lýsa samfelagið við eini skentilgari teknig og tá Ólavur í Beiti lýsir samfelagið við orðum. Munurin er bert, at tekningin er brandaktuell, meðan Ólavs lýsingar, eitt nú í seinastu skaldsøgunum, liggja nokur heilt fá ár afur í tíðini, eisini í hálvfemsunum. Talan er um mentan í báðum førum.

Vit kunnu tosa um góða mentan og ringa mentan, men eg hevði ikki vágað mær at sagt hvat mentan er. Slíkt minni um manngongd í londum við eina-ræði.

Í heimspekiligari hugsan,

sambært alfrøðini hjá Gyldendal, so verður mentan vanligar bundin til tað einstaka menniskja. Mentan verður her lýst sum miðvísar strevið hjá tí einstaka menniskjanum við sær sjálvum og umheiminum. Tess egnu sjálvsuppaling og tráanin eftir at andalig livsvirði ganga út.

Í samfelagsvísindaligum høpi, sigur alfrøðin at menniskjan er ein partur av eini heild og mentunnavrik hugtakið eigur tí at siggjast í relatió til samfelagið. Mentan verður sostatt fatað sum heildin av samanhoyrandi lutum, herundir vitan, trúarfatan, list, moralur, siðir og eini og hvørji onnur envi og siðir, menniskjan hevur ognad sær í eginleikanum av at verða limur í samfelagnum.

Harði tónleikurin hjá

babyrockarunum á Gomlu Margarinfabrikkin í Havn er eins nógv mentan sum føroyski dansurin í Hornahúsinum sama kvøld. Samveran í bingotiltøkum kring landið eru eins nógv mentan, sum eitt nú grinda-drápið. Skemtið í øklubbunum er eins nógv mentan sum villastu vekingarmótini. Lesarabrøvi í blaðnum eru eins nógv mentan sum tær røstu og prisløntu skaldsøgurnar.

Lat okkum tí heldur venda orðaskiftinum til dygdina av okkara mentan. Hitt minni av nógv um øvðusjuku, vinarliga,

Justinus Leivsson
Eidesgaard

DANNY TRANSPORT

– tá okkurt
skal koyrast
ella goymast

Tlf. 19192

Bingotølini í dag:

4 51